RESOLUTION

utfärdad av Europaparlamentet som innehåller de anmärkningar som åtföljer beslutet om beviljande av ansvarsfrihet för kommissionen för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2000

EUROPAPARLAMENTET UTFÄRDAR DENNA RESOLUTION

— med beaktande av artikel 276 i EG-fördraget,

— med beaktande av artikel 89.7 i budgetförordningen av den 21 december 1977, enligt vilken institutionerna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att rätta sig efter iakttagelserna i besluten om ansvarsfrihet,

— med beaktande av revisionsrättens årsrapport för budgetåret 2000, tillsammans med de granskade institutionernas svar, och revisionsrättens särskilda rapporter (C5-0617/2001) ([1]),

— med beaktande av rådets rekommendation av den 5 mars 2002 (C5-0124/2002),

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandena från de övriga berörda utskotten (A5-0103/2002), och av följande skäl:

A. Beslutet om beviljande av ansvarsfrihet fattas utifrån följande kriterier: hur kommissionen genomfört budgeten under budgetåret i fråga, och även i vilken utsträckning den i praktiken följt parlamentets budgetprioriteringar och politiska riktlinjer för genomförandet av budgeten samt tidigare rekommendationer, som utfärdats under ansvarsfrihetsförfarandet liksom tidigare externa revisioner som utförts av revisionsrätten, inklusive dess särskilda rapporter, interna revisioner som utförts av styrekonomen, utvärderingar och kontroller som utförts av de operativa generaldirektoraten, påståenden om bristfällig förvaltning från kommissionstjänstemännens sida och rapporter från byrån för bedrägeribekämpning om allvarliga oegentligheter.

B. Vid bedömningen beaktas också i vilken grad politiken med nolltolerans vad gäller bedrägerier och oegentligheter i praktiken tillämpats av kommissionen, vars ledamöter kan ställas till svars inför Europaparlamentet och vars generaldirektorat enligt reformeringsprogrammet har ansvaret för att genomföra lämpliga interna kontroller på sina avdelningar.

C. Parlamentet noterar att kommissionen hade ett budgetöverskott på 11,6 miljarder euro.

D. Revisionsrätten anser mot bakgrund av samtliga resultat av sin revision att de för bokslutet underliggande transaktionerna i sin helhet är lagliga och korrekta när det gäller inkomster, åtaganden och administrativa utgifter men revisionsrätten avstår från att ge en försäkran för övriga betalningar, vilket även var fallet för budgetåret 1999 och tidigare år.

E. Revisionsrätten kan fortfarande inte ge en positiv revisionsförklaring för hela budgeten. Att man avstår från att göra detta är ett uttryck för att revisionsrätten och parlamentet inte kan garantera korrektheten i de transaktioner som utförts av kommissionen och framför allt av medlemsstaterna.

F. Europaparlamentet uppskattar att kommissionens avdelningar i god tid (fristen löpte ut den 21 december 2001) svarade på de frågor som den 5 december 2001 överlämnades av budgetkontrollutskottets ledamöter i samband med förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet.

([1]) EGT C 359, 15.12.2001.

G. Det mest utmärkande för budgetåret 2000 var det osedvanligt höga budgetöverskottet (11,6 miljarder euro eller 14 procent av budgeten), vilket visar på en mycket stor brist i budgetprognoserna (inkomsterna översteg prognoserna) och även på att 1999 års reformering av strukturåtgärderna inte lyckats skapa lämpliga och effektiva mekanismer för att strukturfondernas verksamhet skall fungera väl.

H. Det är helt och hållet den nya kommissionen, som tillsattes 1999, som har ansvaret för budgetförvaltningen för budgetåret 2000.

I. Budgetåret 2000 utgör början på en ny programplaneringsperiod som sträcker sig till 2006, både vad gäller strukturfonderna och stödet inför anslutningen, och ny lagstiftning har införts (rådets förordning (EG) nr 1260/1999 ([1]) och regler för programmen Sapard och Ispa).

J. Budgetåret 2000 har kännetecknats av förslagen till reformering av kommissionen i enlighet med rekommendationerna i vitboken, i synnerhet när det gäller budgetförordningen, externa åtgärder (meddelande av den 16 maj 2000) och en förbättring av den ekonomiska förvaltningen och kontrollen inom avdelningarna (övergripande strategi av den 1 mars 2000 om administrativa reformer [KOM(2000) 200)].

K. Trots att förvaltningen av 85 procent av gemenskapsbudgeten görs tillsammans med medlemsstaterna har kommissionen enligt artiklarna 274 och 275 i EG-fördraget ensam ansvaret för att kontrollera och övervaka användningen av budgeten och därmed för att se till att medlemsstaterna fullt ut tar ansvaret för bristfällig förvaltning i sina länder. Kommissionen bör följaktligen skaffa de resurser som krävs för att känna till om medlemsstaterna inte uppfyller sina skyldigheter och den bör inte tveka att vidta påföljder mot dessa och informera den ansvarsfrihetsbeviljande myndigheten om deras exakta ansvar.

L. År 2000 kännetecknades av att ett betydligt större antal bedrägerier och oegentligheter avslöjades av medlemsstaterna och OLAF (2 miljarder euro). 1,4 miljarder euro avsåg traditionella egna medel, 885 miljoner euro utgifter, inklusive 580 miljoner euro som avsåg jordbruksutgifter, och 156 miljoner euro externa åtgärder. Ökningen av dessa belopp, som avslöjar en allvarlig situation, kan delvis vara resultatet av större ansträngningar för att bekämpa bedrägerier samt bättre kontroller ([2]).

M. Tre medlemsstater har fortfarande inte ratificerat 1995 års konvention om skydd av de ekonomiska intressena, nämligen Belgien, Irland och Luxemburg.

N. I sin resolution av den 28 februari 2002 ([3]) kritiserade parlamentet uppföljningen av beviljandet av ansvarsfriheten för 1999, och i synnerhet bristen på adekvat revisionsuppföljning från kommissionens sida. Parlamentets rekommendationer för uppföljningen av beviljandet av ansvarsfriheten för 1999 gällde i synnerhet

— revision av ramavtalet om tillgång till konfidentiella handlingar,

— mer användarvänliga rapporter om budgetgenomförandet,

— regelbundna redogörelser för resultaten av utvärderingar,

([1]) EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.
([2]) Skydd av gemenskapens finansiella intressen, kommissionens årsrapport för 2000 (KOM(2001) 255, punkt 12).
([3]) P5_TA (2002)0084.

— klassificering av enskilda generaldirektorat efter deras resultat,

— publicering på kommissionens webbplats av en förteckning på personer som dömts för bedrägeri mot Europeiska unionen, enligt praxis vid internationella organisationer, t.ex. Världsbanken,

— brådskande behov av en reformering av det disciplinära förfarandet.

O. Kommissionen fastslog i sin uppföljningsrapport till ovannämnda resolution om uppföljningen till ansvarsfriheten för 1999 att den ”presenterar gärna resultaten från de utvärderingar som genomförts” (KOM(2001) 696). Parlamentet uppmanar nu kommissionen att varje kvartal lägga fram de fullständiga utvärderingarna för sitt budgetkontrollutskott och att informera om vilka utvärderingsrapporter som kommissionen förväntar sig skall slutföras under loppet av det kommande kvartalet.

P. Det grundläggande inom ramen för budgetgenomförandet för 2000 är för det första att fastställa de särdrag inom gemenskapens förvaltning som bör utgöra grunden för en effektiv förvaltning men som för närvarande är bristfälliga, och för det andra att avgöra vilka av systemets beståndsdelar som leder till bedrägerier och oegentligheter.

Q. Syftet med detta förfarande för beviljande av ansvarsfrihet är inte att i överdriven utsträckning fokusera på detaljer inom enskilda sektorer, även om detaljer kan illustrera systematiska problem, utan att mer övergripande undersöka sådan verksamhet som tidigare gett upphov till problem och att finna lösningar.

R. Det är viktigt att diskutera problem som uppstått på grund av dålig lagstiftning och beakta de lösningar som revisionsrätten föreslår. Det är också viktigt att skilja på dåliga bestämmelser, och dålig förvaltning, för vilken kommissionen ensam har ansvaret. Det är också nödvändigt att så tydligt som möjligt identifiera fall av bedrägerier eller felaktigheter som uppkommit på grund av nationella eller regionala myndigheter, och att i de fall gemenskapsmedel är inblandade, stödja kommissionen med att tillämpa förbättrade förvaltningsmetoder.

S. Den inom EU multinationella arten av flera regelbrott och bedrägerier inom matproduktsförfalskning, exportbidrag och betalningar som kontrolleras av IACS (integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa stödsystem inom gemenskapen) medför att EU-institutionerna måste få en utökad roll när det gäller att bekämpa bedrägerier och regelbrott och denna roll kan inte decentraliseras till medlemsstaterna eller någon annan myndighet under EU-nivå.

I. **Effektivitet**

1. Parlamentet noterar att man vid bedömningen av kommissionens effektivitet skall ta hänsyn till tre kriterier, inte bara till huruvida de mål som den politiska myndigheten fastställt har uppfyllts utan också till hur snabbt de administrativa åtgärderna och budgetåtgärderna har vidtagits för att uppnå dessa mål och till huruvida de budgetmedel som genomförts har använts på ett optimalt sätt,

2. anser att en undersökning av följande kriterier som skall utgöra grunden för denna effektivitet måste prioriteras: kommissionens administrativa maskineri, de olika regelförfarandena och kontrollsystemet samt kommissionens efterlevnad av de politiska prioriteringar och budgetriktlinjer som fastställts av Europaparlamentet,

Kommissionens administrativa maskineri

3. anser att kommissionens avdelningar måste struktureras på ett sätt som garanterar att förvaltningen sker med så stor integritet och så effektivt som möjligt; noterar den pågående reformeringen som till vissa grundläggande delar inleddes under budgetåret 2000, och uppmanar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar för att se till att resultaten blir synliga så snart som möjligt, särskilt när det gäller reformeringen av den externa tjänsten i överensstämmelse med de politiska riktlinjer som antagits av Europaparlamentet och med den ekonomiska förvaltningen och kontrollen på avdelningarna,

4. konstaterar emellertid en försening i genomförandet av vissa åtgärder i vitboken, vilket framgår av den resultattavla för genomförandet som kommissionen överlämnat (bilaga 5 till svaren på frågeformuläret), på grund av pågående interinstitutionella förfaranden som avser både budgetförordningen och tjänsteföreskrifterna för tjänstemän; noterar avseende åtgärd nr 96 (återbetalning av medel som felaktigt betalats ut) att kommissionen enligt sitt meddelande från december 2000 har inrättat en ny organisationsstruktur för återbetalningar; konstaterar också att de interna förfarandena för påtvingade återbetalningar håller på att utarbetas och önskar hållas informerat om hur effektivt detta nya kontrollsystem är på detta område som utgör en prioritering för budgetkontrollutskottet,

5. begär att Europaparlamentets behöriga utskott regelbundet skall informeras om genomförandet av vissa reformeringsåtgärder och förvaltningsbeslut, i synnerhet

— en detaljerad sammanställning och en faktisk och preliminär tidsplan för avskaffande, förlängning och nyinrättande av kontor för tekniskt bistånd och liknande organ, särskilt i samband med gemenskapsprogrammet för lika möjligheter under punkt B3-4012, vars förvaltning fick allvarlig kritik av revisionsrätten (punkt 3.95 i årsrapporten),

— specifika uppgifter som, i samband med de verkställande organ som ansvarar för vissa uppgifter inom ramen för förvaltningen av gemenskapsprogram (KOM(2000) 788), de olika generaldirektoraten anser kan läggas ut på entreprenad,

— de rättsliga styrmedel som reglerar gemenskapsprogrammen, där förvaltningsmetoden utgörs av ett nät av nationella organ, och kräver att höras på nytt om dessa rättsliga styrmedel,

— kommissionens förvaltningspolitik för EU:s ekonomiska bistånd till olika regioner i världen inklusive decentralisering till delegationerna och decentralisering till förmån för utomstående byråer, liksom den positiva effekten av detta för förvaltningen av externt stöd,

— inrättandet av en europeisk högskola för förvaltning och ett europeiskt rekryteringskontor,

— det fleråriga programmet för att omvandla tillfälliga tjänster till fasta tjänster och berörda sektorer,

— stärkandet av externa faktorer i samband med det disciplinära förfarandet,

— reformeringen av systemet för invalidpensioner, i synnerhet när det gäller justeringsmetoder,

6. ber att kommissionen, med tanke på att antalet organ ökat den senaste tiden, skall föreslå en översynsmekanism för byråerna på grundval av kostnads-/nyttonivån och det mervärde som uppnås jämfört med andra alternativ,

7. betonar att alla åtgärder som avser en ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och övriga anställda, såsom det nya karriärsystemet, undermåliga arbetsprestationer, flexibla pensionssystem och de regler som skall tillämpas på anmälare, måste stämma överens med moderna förvaltningsstandarder, i synnerhet när det gäller att tillhandahålla tjänster till och garantera insyn för medborgarna,

8. förväntar sig att de mänskliga resurser som beviljats för de olika aspekterna av reformeringen är tillräckliga för att garantera en snabb och effektiv reformering, t.ex. personal med ansvar för att reformera den externa tjänsten och personal som berörs av denna reformering; önskar på samma sätt få veta vilka rekryteringsproblem, om några alls, kommissionen har när det gäller reformeringen av den ekonomiska förvaltningen och kontrollen inom kommissionens avdelningar och delegationer,

9. anser att en motiverad personal är nödvändig för att kommissionen med framgång skall kunna genomföra sin politik, och begär att kommissionen skall garantera ett så långtgående samråd som möjligt med personal på alla nivåer; välkomnar det faktum att en överenskommelse nåtts mellan kommissionen och fackföreningar, vilka företräder en majoritet av de anställda, om den föreslagna ändringen av tjänsteföreskrifterna eftersom det anser att denna utgör en viktig del i processen för reformeringen av kommissionen och uppmanar alla berörda parter att samarbeta på ett konstruktivt sätt inom ramen för reformeringsprocessen,

10. begär att kommissionen skall se till att reformeringsprocessen inte får några negativa effekter, t.ex. i form av en minskning av kommissionens kontroller på plats (se punkt 3.72 i revisionsrättens årsrapport),

11. ber att kommissionen skall göra en kostnads-/nyttoanalys för reformeringen, inklusive kostnaderna för vidareutbildning (särskilt på området för ekonomisk förvaltning), kostnaderna för rekrytering och för åtgärder vid upphörande av tjänst (artikel 50 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän) samt att kommissionen skall informera parlamentet om resultaten,

12. anser att uttalandena om förvaltningen, som varje generaldirektör skall göra enligt det nya systemet för intern förvaltning (som träder i kraft i maj 2002), kommer att utgöra ett välkommet instrument för att utvärdera de resultat som kommissionens generaldirektorat nått och kommer att göra det lättare att fastställa på vilka områden ytterligare förbättringar måste göras; betonar att uttalandena om förvaltningen inte på något sätt minskar kommissionsledamöternas individuella eller kollektiva ansvar,

13. förväntar sig att kommissionen skall informera Europaparlamentet om alla andra pågående reformeringar,

Förfarandena

14. konstaterar i likhet med revisionsrättens årsrapport att förfarandena inte stämmer överens med de eftersträvade målen, och i synnerhet

   a) beklagar att kontakterna mellan kommissionen och medlemsstaterna är svaga: avsaknad av enhetlighet avseende sådan information om egna medel som medlemsstaterna överlämnar till kommissionen i samband med t.ex. bedrägerier och oegentligheter som upptäckts och kontroller som genomförs för att förebygga dessa (se punkt 1.61 i revisionsrättens årsrapport), underlåtenheten från vissa medlemsstaters sida att vidarebefordra uppgifter i samband med avslutningen av räkenskaperna (se EUGFJ:s garantisektion, punkt 2.59 i årsrapporten), samma underlåtenhet när det gäller strukturfonderna och avsaknad av statistik inom kommissionen om bidrag till den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött (se punkt 2.117 i revisionsrättens årsrapport),

   b) noterar att kommissionen är medveten om läget (enligt dess svar på punkt 2.117); accepterar dock inte att en brist som upptäckts inom en sektor används som ursäkt inom andra, och begär därför att kommissionen i god tid inför nästa ansvarsfrihetsförfarande skall utöva nödvändiga påtryckningar på medlemsstaterna för att se till att de i tid uppfyller sina förpliktelser och att den inlämnade informationen i alla medlemsstater stämmer överens med standarddefinitionerna (särskilt i fall där det förekommer bedrägerier eller oegentligheter),

   c) beklagar vissa medlemsstaters motstånd mot att genomföra vissa strategier, vilket var fallet för de åtgärder som kommissionen vidtog för att upptäcka och utrota BSE och vilket redovisades av revisionsrätten (särskild rapport 14/2001 [1]) samt avsaknaden av regler för nödsituationer för att snabbt åtgärda sådana situationer (förfaranden vid domstolen är inte lämpliga för att hantera nödsituationer),

[1] EGT C 324, 20.11.2001.

d) noterar att vissa av de felaktigheter som revisionsrätten upptäckte (se punkt 2.36–2.41 i revisionsrättens årsrapport för 2000) visade sig vara systematiska; påpekar att den huvudsakliga typ av systematiska felaktigheter som upptäcktes avser obefogade avdrag från bidragsutbetalningar (punkt 2.36); noterar att revisionsrätten ger exempel på obefogade avdrag från bidragsutbetalningar i Sverige, Grekland och Spanien; noterar att kommissionen nyligen började undersöka de avgifter som införts i Danmark för ansökningar om exportbidrag; ber kommissionen att fullt ut hålla sig informerad om utvecklingen i detta fall,

e) beklagar när det gäller externt stöd att Tacis-programmet för gränsöverskridande samarbete efter fyra års genomförande inte lyckats uppnå ett av de huvudsakliga målen, nämligen att förbättra levnadsvillkoren i gränsområdena (t.ex. revisionsrättens särskilda rapport 11/2001 [1]); ber att kommissionen skall stärka samarbetet mellan de olika programmen (Tacis, Interreg, Phare) och prioritera projekt som syftar till att förbättra levnadsmiljön; begär att senast i juli 2002 informeras om de konkreta resultat av programmet som kommissionen planerade för 2001,

f) konstaterar att kommissionen har förbättrat de administrativa förfarandena för Echo för att bättre kunna hantera nödsituationer (t.ex. särskild rapport nr 2/2001 [2] – humanitärt bistånd till offer från Kosovo); efterlyser en utvärderingsrapport om hanteringen av humanitära katastrofer som nyligen inträffat (val av tidpunkt för utbetalningarna, beslutsfattande kapacitet, samordning med FN-organ, samarbete med icke-statliga organisationer och utvärdering av stödets effekter),

g) anser att de befintliga bestämmelserna inom ramen för GUSP är otillfredsställande, vilket framgår av revisionsrättens särskilda rapport 13/2001 [3]); begär att rådet och kommissionen omedelbart skall lägga fram en gemensam definition av administrativa utgifter och driftsutgifter för EU:s särskilda representanter, i enlighet med det som kommissionen angett (t.ex. i sitt svar på frågeformulär 5.1); kräver att det skall fastställas tydliga regler för utgifter i samband med ersättningar och löner till anställda som arbetar på kontoren för EU:s särskilda representanter och att det skall fastställas tydliga bestämmelser om lämpliga rapporteringar, kontroller och utvärderingar,

h) rekommenderar att rådet och kommissionen förelägger Europaparlamentet ett förslag om kriterier för fastställandet av driftsutgifter och administrativa utgifter för GUSP samt ett förslag till ett interinstitutionellt avtal som skapar klarhet om vilken roll kommissionen har när det gäller att fastställa de finansiella och operativa ramarna för genomförandet av budgeten och att presentera de revisions- och utvärderingssystem som upprättats på detta område,

15. begär att kommissionen skall göra särskilda granskningar av representationskontoren i medlemsstaterna mot bakgrund av misstankarna om oegentligheter på representationskontoret i Stockholm; ber att få fullständig och tillräcklig information om resultatet av de disciplinära åtgärder som vidtogs när det gäller representationskontoret i Stockholm,

16. uppmanar kommissionen att förbättra budgetprognoserna och minska skillnaden mellan prognoserna och resultaten samt att förbättra kommunikationen mellan kommissionen och medlemsstaterna, i synnerhet inom ramen för budgetnätverket för utbyte av information,

17. anser att kommissionen måste förse sig själv med instrument för att förbättra budgetprognoserna och på ett bättre sätt använda budgetnätverket i syfte att förhindra en upprepning av de alltför stora budgetöverskotten,

18. är övertygat om att förvaltningsmetoderna för dagens union och den framtida utvidgade unionen måste fortsätta att grundas på decentraliseringsprincipen; anser att de olika nationella förvaltningsorganen i detta syfte måste ha en jämförbar och likvärdigt effektiv förvaltningsförmåga, vilket också föreskrivs i de nya regler för strukturfonderna som trädde i kraft 2000 (förordning (EG) nr 1260/1999), och att de respektive rollerna för kommissionen, medlemsstaterna och de olika parter som avses i artikel 8 i denna förordning måste förtydligas; anser dock att ett större ingripande kan

(1) EGT C 329, 23.11.2001.
(2) EGT C 168, 12.6.2001.
(3) EGT C 338, 30.11.2001.

komma att krävas av kommissionen när en budgetåtgärd avser flera medlemsstater på flera verksamhetsområden inom ramen för GJP; insisterar på att framgången för den decentraliserade förvaltningen av Sapard och Ispa i kandidatländerna och för den nationella förvaltningens verksamhet kommer att vara avhängig av EU:s förpliktelse att stödja dessa länder att förbättra sin administrativa kapacitet; uppmuntrar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar på områdena utbildning (genom vänortssamarbete med kandidatländerna) och information (såsom rundabordsdiskussioner med ansvariga organ i medlemsstaterna),

Avtalsmässiga förvaltningsförfaranden och gemenskapsbidrag

19. begär att revisionsrätten skall utvärdera i vilken grad kontraktsmässiga förvaltningsförfaranden som avser gemenskapsmedel (anbudsförfaranden, tilldelning av kontrakt) är förenliga med principerna om öppenhet, både när det gäller mål, uttagningskommitténs sammansättning, valet av kandidater, överensstämmelse med förfarandena och skäl bakom beslut; är i synnerhet oroat när det gäller anbudsförfarandena inom forskningssektorn; noterar att revisionsrätten i sin årsrapport har dragit positiva slutsatser när det gäller institutionernas upphandlingsförfaranden för att köpa tjänster, leveranser och arbete och betonar behovet av att i samband med urvalsförfaranden använda långsiktiga kriterier som ur miljömässig och social synvinkel är förmånliga; uppmanar i synnerhet revisionsrätten att utvärdera insynen i kommissionens befintliga system för externt stöd, t.ex. genom att upprätta en serie korta förteckningar över de företag som mest effektivt anses kunna genomföra gemenskapsstöd på upp till 200 000 euro i världens alla hörn,

20. uppmanar kommissionen att alltid använda det lämpligaste förfarandet, dels med tanke på de svårigheter som dessa innebär för kandidaterna, särskilt när det gäller forskningsprojekt, dels med tanke på kostnader; betonar dock att forskning är ett högriskområde som kräver mycket omfattande kontroll,

21. ber att kommissionen i samband med urvalsförfarandet för förslag avseende Media och Media Plus skall förklara vilka slags kontor för tekniskt bistånd som utför det förberedande arbete på vilket kommissionen grundar sitt slutliga val av stödmottagare och sitt beslut om vilka bidrag som skall beviljas (se rådets beslut 2000/821/EG [1]); ber att kommissionen skall ange den geografiska fördelningen av stödmottagare inom ramen för programmen för 2000,

22. anser när det gäller de nuvarande förfarandena för beviljande av gemenskapsstöd till vissa utvalda organisationer, bland annat för budgetposter inom ramen för A-3 0 2, att ett system med både öronmärkning och förslagsinfordran är otillfredsställande och uppmanar kommissionen att lägga fram förslag inför budgetmyndigheten om ett system med mer insyn, som också kan bidra till att undvika den situation med ständig osäkerhet som vissa organisationer befinner sig i utan att skapa ett beroende av gemenskapsmedel för deras överlevnad; hänvisar till det faktum att verksamhetsbaserad budgetering skulle kunna bidra till att få ett slut på det befintliga systemet; uppmanar kommissionen att se till att nya organisationer som vill ansöka om medel inte utestängs från att göra det; uppmanar kommissionen att samarbeta med OLAF och revisionsrätten vid revision av sammanslutningar eller inrättningar som nästan enbart finansieras av EU:s budget,

23. konstaterar att 800 000 euro öronmärktes år 2000 inom budgetpost A-3 0 4 0 för driftskostnaderna och arbetsprogrammet för EU:s migrationsforum; konstaterar att en undersökning inleddes av OLAF efter påståenden om bedrägeri och misskötsel i denna organisation och att OLAF vidarebefordrade ärendet till de belgiska rättsliga myndigheterna i juni 2001; förväntar sig att få full information om vad de belgiska myndigheterna kommer fram till; uppmanar kommissionen att se till så att detta och andra organ som finansieras av gemenskapsmedel inom A-3 är effektiva när det gäller att uppfylla målen,

---

[1] EGT L 336, 30.12.2000, s. 82.

Komplexiteten i förfaranden och lagstiftning

24. instämmer med revisionsrätten att gemenskapsreglerna i de flesta fall är alltför komplicerade och leder till svårigheter för mottagarna, och uppmanar kommissionen att utveckla ett system för permanent bedömning av hur effektiva de olika lagstiftningsinstrumenten är när det gäller att uppnå de målsättningar som fastställs i EG-fördraget eller i övrigt har beslutats av EU:s institutioner,

25. konstaterar att kommissionen i den nya förordning (EG) nr 1260/1999 om strukturfonderna har förklarat sin avsikt att förenkla reglerna; hoppas att detta kommer att ske under 2001 men beklagar att strukturfonderna under 2000 inte genomfördes i tillräcklig utsträckning på grund av förseningar i (vilket orsakade en stor del av budgetöverskottet); påpekar att samma problem uppstod det första året av den föregående programplaneringsperioden (1994); undrar också om det befintliga systemet är det bästa för planeringen av framtida strukturåtgärder efter 2006; uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att rationalisera och förenkla förfarandena för genomförande av strukturåtgärder i syfte att undvika ett återupprepande av samma svårigheter vid inrättandet av nya program,

26. anser att det faktum att det antogs så få program för gemenskapsinitiativ under 2000 beror på det sena antagandet av rådsförordningar, på att det tog överdrivet lång tid för kommissionen att anta och offentliggöra en användarmanual, på övriga institutioners dröjsmål med att avge sina yttranden och på sena reaktioner från medlemsstaterna,

27. noterar med besvikelse att överföringar mellan budgetår och budgetposter samt återbudgetering var regel snarare än undantag på grund av dessa förseningar; upprepar sin kritiska inställning till överföring nr 40/2000, som resulterade i en minskning på 164 miljoner euro, och till återbudgeteringen, som ledde till en minskning på ytterligare 30 miljoner euro av anslagen till innovativa åtgärder,

28. bekymrar sig särskilt över de allvarliga förseningarna vid starten av gemenskapsinitiativet Equal och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hjälpa till vid uppbyggnaden av utvecklingspartnerskapen och transnationella förbindelser,

29. konstaterar också att de komplicerade reglerna och överlappningen mellan åtgärder under de olika fonderna och politikområdena i EU kan komma att leda till en oklar situation som kan minska fondernas och programmens effektivitet, vilket kritiseras i revisionsrättens särskilda rapporter 1/2001 ([1]) och 12/2001 ([2]) och i dess årsrapport (punkt 3.121),

30. drar samma slutsats när det gäller bestämmelserna för Sapard och Ispa, för vilka svårigheterna i samband med genomförandet underskattades av kommissionen och utgör en verklig utmaning för kandidatländerna; erkänner också kommissionens ansträngningar för att bygga upp institutioner inom ramen för Sapard-systemet och inrätta en bättre intern samordning av programmen för föranslutningsstöd; beklagar dock att endast hälften av kandidatländerna kommer att kunna förverkliga programmen senast 2002,

31. begär att kommissionen snarast skall se till att förfarandena förenklas och att det fastställs tydliga regler och mål som är öppna för insyn och förståeliga för medborgarna; uppmanar kommissionen att göra en förenkling av lagstiftning, bestämmelser och förfaranden till en konkret och viktig del av översynen av jordbruks- och strukturpolitiken; konstaterar dock att kommissionen har haft svårigheter med att uppfylla detta mål i det särskilda fallet med att anta genomförandebestämmelser för vissa program, som exempelvis kontrollförfaranden för strukturfonderna, där ”kommittéförfarandet” tillämpas; konstaterar att dessa kommittéer, som företräder medlemsstaternas administrativa intressen, oftast bidrar till att göra dessa bestämmelser än mer komplicerade,

([1]) EGT C 124, 25.4.2001.
([2]) EGT C 334, 28.11.2001.

32. påpekar att det under nästa ansvarsfrihetsförfarande noga kommer att granska i vilken utsträckning kommissionen i vederbörlig ordning efterlevt de politiska prioriteringar och budgetriktlinjer som fastställts av Europaparlamentet, och fullgjort de åtaganden som den gjorde som svar på revisionsrättens kritik (se punkt 3.122 i årsrapporten),

Kontrollerna

33. noterar att det på grund av komplexiteten i reglerna är svårt att utföra effektiva kontroller,

34. uppmanar kommissionen att kraftigt öka antalet ”förfallodatum” och utförliga bedömningar av näringslivseffekter i lagstiftningen,

35. konstaterar att det finns brister i kontrollsystemet, såsom

    a) otillfredsställande eller uteblivna kontroller från kommissionens sida (t. ex. i förstainstansrättens dom av den 10 maj 2001 i fallet med turkiska tv-apparater betonades att kommissionen allvarligt misslyckats med att övervaka tillämpningen av associeringsavtalet mellan EG och Turkiet och tilläggsprotokollet),

    b) otillfredsställande eller uteblivna kontroller från medlemsstaternas sida på området för jordbruksutgifter (exportbidrag) och strukturåtgärder (tillämpningen av kommissionens förordning (EG) nr 2064/97 [1] beträffande medlemsstaternas finansiella kontroll av verksamhet som samfinansieras av strukturfonderna),

36. oroar sig för revisionsrättens upptäckt (särskild rapport 10/2001 [2]) av att tillämpningen av förordning (EG) nr 2064/97 innebar svårigheter både för kommissionen och medlemsstaterna på grund av bristfällig samordning mellan kommissionens ansvariga generaldirektorat och medlemsstaternas organ som inte känner till kontrollmanualen, som kommissionen överlämnade alltför sent,

37. uppmanar mot denna bakgrund varje medlemsstat att utse ett enda nationellt ministerium som skall ansvara för att man uppnår den kontrollfrekvens på fem procent som fastställts för varje enskilt strukturfondsprogram i kommissionens förordningar (EG) nr 2064/97 och (EG) nr 438/2001 [3]; uppmanar även till åtgärder för att åstadkomma en enhetlig samordning av kontroller inom medlemsstaterna av självständiga regionala myndigheter; menar att en sådan samordning bäst åstadkoms med hjälp av befintliga organ och att sådana även kan fungera som en grund både för informationsutbyte mellan regioner och för samordning och förmedling av all information till kommissionen,

38. uppmanar enträget kommissionen och medlemsstaterna att, mot bakgrund av resultaten från revisionsrättens särskilda rapport 10/2001, förbättra strukturfondernas ekonomistyrning; kräver särskilt

    — en ökning av antalet enheter med ansvar för ekonomistyrning,

    — en ökning av kontrollerna på plats,

    — förbättrad samordning såväl på medlemsstatsnivå som på nivån för kommissionens enheter,

    — inrättande av enhetliga förfaranden för behandling av oegentligheter och informationsutbyte om detta,

39. ber revisionsrätten att uppskatta de nuvarande totala kostnaderna för interna och externa kontroller av gemenskapsmedel, och att skilja på kostnader som belastar gemenskapsbudgeten och kostnader som belastar de nationella budgetarna och jämföra kostnaderna för de olika typer av kontroller som utförs på varje utgiftsområde med beloppen för bedrägerier och oegentligheter som upptäckts och beloppen som återkrävts inom varje kapitel,

---

(1) EGT L 290, 23.10.1997, s. 1.
(2) EGT C 314, 8.11.2001, s. 26.
(3) EGT L 63, 3.3.2001, s. 21.

40. anser att kommissionen borde se till att kontrollerna är effektiva ur ekonomisk synvinkel och noterar i detta syfte kommissionens interna reformeringar i samband med de uttalanden om förvaltningen som generaldirektörerna måste göra och inrättandet av kommissionens interna revisionssystem; anser att effekterna av dessa förändringar på kontrollernas effektivitet bör utvärderas under kommande ansvarsfrihetsförfaranden,

41. uppmanar kommissionen att försöka hitta den perfekta balansen mellan kostnaden för antalet kontroller och vinsten med den minskade nivån felaktigheter som sådana kontroller har medfört,

42. anser att den framgångsrika förvaltningen av byrån för återuppbyggnaden av Kosovo berodde på att verksamheten utfördes nära mottagarna, att man koncentrerade sig på ett litet antal områden och att man hade en struktur för att fastställa vilka projekt som skulle utvärderas samt i stor utsträckning det faktum att förhandskontroller genomfördes av byråns interna ekonomiavdelning, vilket möjliggjorde ett snabbt genomförande av åtgärder; konstaterar att kommissionens ändrade förslag till ny budgetförordning (KOM(2001) 691) innebär en decentralisering av förhandsfinansiering inom alla kommissionens avdelningar; uppmanar rådet att skynda på behandlingen av kommissionens ändrade förslag,

43. rekommenderar dessutom kommissionen att eftersträva ett gott institutionellt samarbete med revisionsrätten och dess revisionsorgan men också med medlemsstaterna och deras nationella revisionsorgan; önskar informeras om de framsteg som görs,

44. anser att en samordning av kontrollplaneringen skulle undvika onödigt dubbelarbete och leda till en jämnare fördelning mellan interna och externa kontroller och mellan revisioner av system och kontroller av projekt mot bakgrund av riskerna och medlen i fråga,

45. anser att den metod som nu används av revisionsrätten inte gör det möjligt att ange procenttalet fel per sektor av gemenskapens utgifter; anser att revisionsförklaringen skall ha som mål att ge denna information, vilket flera gånger efterfrågats i budgetkontrollutskottet, där man skiljer mellan bedrägeri och fel, med hänsyn till skillnader i inneboende risker mellan olika sektorer och beakta de korrigeringar som gjorts av kommissionen, inbegripet jämförelser mellan åren, i avsikt att göra detta instrument användbart inte bara för den ansvarsfrihetsbeviljande myndighetens utan också för kommissionen, vilket så snart som möjligt borde kunna innebära en positiv revisionsförklaring; anser emellertid att revisionsrätten på grundval av sina nuvarande arbetsmetoder inte kan förväntas ge kommissionen en positiv revisionsförklaring i den nära framtiden,

46. ifrågasätter nyttan av den samlade revisionsförklaringen för 2000 så länge inga sifferuppgifter lämnas ut; konstaterar att revisionsrätten inte har offentliggjort någon konkret och formell information om felfrekvensen på senare år; påminner om att den ledamot av kommissionen som ansvarade för jordbruksområdet lämnade ut uppgifter för perioden 1995–1999 vid en utfrågning i budgetkontrollutskottet den 7 februari 2001; uppmanar revisionsrätten och kommissionen att lämna ut uppgifterna för 2000,

47. uppmanar revisionsrätten att lämna ut revisionsförklaringen och felfrekvensen för varje generaldirektorat för att göra problemområdena tydliga och kraftigt öka kommissionens och medlemsstaternas ansvarsskyldighet,

48. konstaterar att kontrollen och revisionen av EU:s budget kännetecknas av ett stort antal revisorer och revisionsavdelningar som var och en genomför revisionsbesök och utarbetar rapporter i stort sett oberoende av varandra och oftast utifrån olika bedömningsgrunder; uppmanar kommissionen att utarbeta en rapport om möjligheten att ta fram en enda revisionsmodell för EU:s budget där varje kontrollnivå utgår från den föregående så att man minskar belastningen på den som skall revideras och främjar revisionens kvalitet utan att man för den skull undergräver de inblandade revisionsorganens oberoende ställning; uppmanar revisionsrätten att utarbeta ett yttrande om samma ämne; kräver på samma sätt att kommissionen tar reda på i vilken utsträckning kontroller och i synnerhet stickprovskontroller skulle kunna organiseras på ett mera rationellt sätt,

49. uppmanar kommissionen, till följd av parlamentets resolution av den 17 maj 2001 ([1]) punkt 22 om bedrägerier som rör olivolja, parlamentets resolution av den 4 april 2001 ([2]) punkt 9 iii om förfalskade mjölkprodukter samt revisionsrättens särskilda rapport 7/2001 om exportbidrag ([3]), att till parlamentet ge en lägesrapport om förfalskningar av jordbruksprodukter som har direkta eller indirekta effekter på gemenskapens budget, och i samband med detta ta upp det rättsliga läget, minimiandelar för fysisk analys per sektor, tekniska metoder för att upptäcka förfalskningar och framtida åtgärder som kommissionen planerar för att ta itu med situationen,

Egna tillgångar

50. noterar trenden mot att låta bidragen till gemenskapsbudgeten grundas på BNI och i motsvarande grad allt mindre på traditionella egna medel; konstaterar att detta delvis beror på att ett tak satts för den tredje inkomstkällan (moms) och på gemenskapens internationella förpliktelser att minska tullarna; påpekar dock svårigheterna i att på ett riktigt sätt prognostisera inkomster som till stor del grundar sig på BNI i medlemsstaterna och uppmanar kommissionen att utvärdera hur detta sannolikt kommer att påverkas av utvidgningen,

51. konstaterar med oro att både revisionsrätten och kommissionen är bekymrade över att momssystemet är allvarligt ansatt av bedrägerier, även om detta inte nödvändigtvis leder till förluster för gemenskapsbudgeten; betonar att medlemsstaterna identifierat bedrägerier och oegentligheter till ett värde av 534 miljoner euro under 2000, vilket motsvarar 3,5 procent av inkomsterna av egna medel för detta år, även om detta huvudsakligen kan förklaras med smöret från Nya Zeeland i Förenade kungariket som står för hälften av den totala summan; konstaterar att Grekland var det enda land som inte informerade kommissionen om några oegentligheter detta år när det gäller egna medel och frågar sig om detta beror på att landet är hundraprocentigt felfritt, att uppgifter rapporterats sent eller att oegentligheter helt enkelt förblev oupptäckta,

52. betonar revisionsrättens kritik att medlemsstaternas åtgärder för återkrav varken är effektiva eller tillämpas systematiskt, vilket tyder på motvillighet eller svårigheter att hantera problemet; konstaterar i detta sammanhang att OLAF under 2000 inlett 120 ärenden om misstänkta bedrägerier när det gäller uppbörd av egna medel till ett totalt belopp på 608,7 miljoner euro; uppmanar kommissionen att lägga fram de förslag som krävs för att ändra beslut 97/245/EG ([4]) om fastställande av närmare regler för medlemsstaternas översändande av viss information till kommissionen inom ramen för systemet med gemenskapens egna medel,

53. påminner om att medlemsstaterna nu har ratificerat det nya beslutet om egna medel, där uppbördskostnaderna höjs från tio till 25 procent; uppmanar medlemsstaterna att se till att detta kommer att leda till att man verkligen tar itu med tullbedrägerier och att man på bättre sätt avslöjar oegentligheter som hittills upptäckts när det gäller egna medel,

II. **Korrekthet, bedrägeribekämpning och skydd av finansiella intressen**

54. erkänner att det nuvarande systemet för skydd av gemenskapens finansiella intressen och bedrägeribekämpning måste stärkas,

([1]) EGT C 34 E, 7.2.2002, s. 367.
([2]) EGT L 160, 15.6.2001, s. 2.
([3]) EGT C 314, 8.11.2001, s. 1.
([4]) EGT L 97, 12.4.1997, s. 12.

55. betonar att det åligger kommissionen att använda sig av samma standarder och regler för alla gemenskapens utgiftsområden när det gäller att bekämpa bedrägerier och andra regelbrott, om den skall kunna leva upp till andan i artikel 280 i EG-fördraget och garantera en likvärdig nivå för skydd av gemenskapens ekonomiska intressen,

56. anser att vissa delar av gemenskapens politik uppmuntrar till bedrägerier, i synnerhet när orienteringspriserna är fastställda och exportbidragen används till att gynna exporten av överskottet, huvudsakligen när det gäller mjölkprodukter, socker, spannmål och nötkött,

57. konstaterar att ett av huvudmålen med den gemensamma jordbrukspolitiken är, enligt fördraget, att tillförsäkra ”jordbruksbefolkningen en skälig levnadsstandard” och detta mål gör det absolut nödvändigt för kommissionen att noggrant övervaka distributionsmönstret för den gemensamma jordbruksbudgeten av lantbrukare och andra bidragsmottagare,

58. menar att reglerna om insyn kräver av kommissionen att denna avslöjar namnen på de slutliga stödmottagarna inom områden som vetenskap och teknik eller Sammanhållningsfonden, vilket även borde tillämpas för andra budgetposter och i synnerhet för den gemensamma jordbrukspolitiken,

Exportbidrag

— noterar att utgifterna för exportbidrag ökade från 5 695 miljoner euro under 1980 (50,3 procent av budgeten för EUGFJ:s garantisektion) [1] till 10 159 miljoner euro under 1993 (29 procent av budgeten för EUGFJ:s garantisektion) och därefter minskade till 5 646 miljoner euro (14 procent av budgeten för EUGFJ:s garantisektion) under 2000 [2]; noterar emellertid att dessa siffror måste ställas i relation till utvecklingen av dollarns växelkurs,

— konstaterar att systemet för exportbidrag fortfarande är viktigt i den gemensamma jordbrukspolitiken och har avsevärda – om än oklara – effekter på jordbruks- och livsmedelsmarknaderna i EU och på marknaderna i tredje länder,

— noterar att avvecklingen av systemet för exportbidrag enligt kommissionen beror på de kommande WTO-förhandlingarna; uppmanar kommissionen att under tiden göra en radikal insats för att förenkla lagstiftning och förfaranden så att de blir mer öppna för insyn,

— noterar att revisionsrätten sedan 1990 utarbetat inte mindre än åtta särskilda rapporter som direkt eller indirekt avser kontrollen av exportbidrag, vilket tyder på att revisionsrätten anser att denna sektor noga måste övervakas; noterar också att revisionsrätten i sin särskilda rapport 2/1990 angav att exportbidrag var en högrisksektor på grund av den gällande lagstiftningens komplexitet och storleken på de belopp som kunde vara inblandade vid enskilda transaktioner (punkt 3.5),

— beklagar att kommissionen på flera punkter inte har följt revisionsrättens tidigare rekommendationer om fysiska kontroller av jordbruksprodukter för vilka exportbidrag ges (punkt 2.104 i årsrapporten för 2000),

— uppmanar kommissionen, mot bakgrund av de uppgifter som avslöjats av revisionsrätten i dess särskilda rapport nr 7/2001, att undersöka det eventuella behovet av att förstärka rådets förordningar (EEG) nr 4045/89 [3] och (EEG) nr 386/90 [4],

— erinrar om sin ståndpunkt i sin resolution av den 13 november 2001 [5] om skydd av djur vid transport angående de upprepade överträdelserna av direktiven om djurens välfärd under transporter och medlemsstaternas otillfredsställande övervakningsåtgärder; insisterar på att kommissionen skall genomföra systematiska kontroller av genomförandet av EU-lagstiftning om djurs välfärd i medlemsstaterna och kräver att exportbidragen för slaktdjur skall avvecklas så snart som möjligt,

---

(1) Information från kommissionen i en skrivelse av den 7 februari 2002.
(2) Revisionsrättens särskilda rapport 2/1990 och meddelandet från GD IV om exportbidrag (s. 6).
(3) EGT L 388, 30.12.1989, s. 18.
(4) EGT L 42, 16.2.1990, s. 6.
(5) ”Texter antagna under sammanträdet”, punkt 11.

— uppmanar kommissionen att för exportbidragen tillämpa samma politik för öppenhet och insyn som redan används inom andra områden, till exempel vetenskap och teknik, och i elektronisk form offentliggöra namnen på alla företag som drar nytta av detta program med alla belopp angivna,

— uppmanar kommissionen, i linje med ovannämnda skäl och punkt 24 ovan, att genomföra en övergripande översyn av alternativa instrument till exportbidrag som på ett mer effektivt sätt skulle kunna uppnå de politiska mål som fastställs i fördraget samtidigt som Europeiska unionens förpliktelser inom ramen för WTO-avtalen uppfylls,

— välkomnar att kommissionen, till följd av revisionsrättens särskilda rapport 7/2001 och diskussioner i budgetkontrollutskottet om denna rapport inom ramen för ansvarsfrihetsförfarandet för 2000, har lagt fram en handlingsplan som syftar till att

1) ändra kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 [1] före slutet av det första halvåret 2002 enligt riktlinjerna att

a) när ett godkännande återkallas för ett övervakningsföretag skall indragningen av godkännandet gälla i alla medlemsstater för övriga företag inom samma koncern tills de nödvändiga utredningarna för varje företag slutförts,

b) medlemsstaterna skall föreskriva effektiva sanktioner för oriktiga ankomstbevis utfärdade av övervakningsföretag,

c) bestämmelserna i kommissionens arbetsdokument VI/2705 av den 26 oktober 1999 om regler för godkännande av övervakningsorgan skall införlivas i den övergripande förordningen,

d) medlemsstaternas ambassader skall respektera reglerna vid utfärdande av lossningsintyg,

e) minimigränsen, varigenom ansökningar om små bidragsbelopp kan undantas från kravet att visa upp ett importbevis, skall fördubblas,

2) inom ramen för undersökningen av de differentierade bidragen börja med granskningsbesök till de viktigaste övervakningsföretagen före slutet av 2002,

3) skapa en katalog med formulär och tullstämplar som används i ett antal tredje länder inom ett och ett halvt år,

4) besöka transportföretag för att utvärdera den eventuella användningen av databaserna för containerrörelser i kontrollsyften före slutet av 2002,

— har följande kommentarer om handlingsplanen, nämligen

1 b) anser att kommissionen måste fastställa sanktioner och genom systematiska kontroller se till att medlemsstaterna tillämpar dem,

1 e) instämmer med att kommissionen för närvarande endast delvis följer revisionsrättens rekommendation om att ankomstbevis endast bör krävas om det finns anledning till tvivel eller för bestämmelseorter med hög risk; anser dock att kommissionen noga bör undersöka hur det befintliga systemet, som uppenbarligen inte är tillfredsställande, kan förbättras,

3) skulle välkomna mer information om denna åtgärd, inklusive en kostnads-/nyttoanalys mot bakgrund av att en sådan katalog ständigt måste uppdateras,

— beklagar att handlingsplanen inte tar upp en rad aspekter av revisionsrättens rekommendationer, nämligen

transportdokument och affärsfakturor bör lämnas in till utbetalningsorganen för alla ansökningar som överskrider minimigränsen,

---

[1] EGT L 180, 15.7.1999, s. 53.

efterhandskontroller av utsläppande på marknaden bör intensifieras,

bidrag skall inte betalas för produkter för vilka tredje land tillämpar reducerade importsatser när detta skapar möjligheter till bedrägerikedjor,

59. uppmanar kommissionen att se att till beräkningen av ersättningssatserna för potatis och spannmålsstärkelse sker enligt förutsebara och öppna kriterier, enligt rekommendationerna i punkt 40 a i revisionsrättens särskilda rapport nr 8/2001,

60. noterar alla åtgärder som utlovats av kommissionen i dess svar på frågeformuläret från budgetkontrollutskottet när det gäller att offentliggöra uppgifter om hur gemenskapens jordbruksuppgifter koncentreras per jordbrukare och produktionsenhet, och uppmanar kommissionen att börja lägga fram dessa uppgifter så snart som möjligt,

61. konstaterar att, enligt punkt 2.145 i revisionsrättens årsrapport, har gemenskapsmedel genom den reform som nyligen genomfördes av sektorn för färsk frukt och grönsaker koncentrerats till mer utvecklade länder och regioner,

62. noterar att det med vissa regler varken införs kontrollmekanismer eller sanktioner, vilket kan uppmuntra till bedrägerier eller helt enkelt innebära risker för folkhälsan,

63. kräver, t.ex. avseende den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött, att det skall införas ett system för obligatorisk elektronisk identifiering av djur i syfte att möjliggöra insamling av information om bidragen och kontroll av dessa,

64. begär, när det gäller systemet för mjölkkvoter, en harmoniserad tillämpning av reglerna för sanktioner för mjölkproducenter som underlåter att respektera mjölkkvoterna, vilka 17 år efter deras införande fortfarande inte tillämpas på ett korrekt sätt i medlemsstaterna (se punkt 2.193 i revisionsrättens årsrapport); beklagar att Italien på landets jordbrukares vägnar har fått betala en hög avgift för att ha brutit mot mjölkkvoterna och att konkurrensen därmed snedvridits i unionen,

65. kräver, när det gäller medlemsstaternas tillämpning av lagstiftning avseende BSE (se revisionsrättens särskilda rapport 14/2001) och åtgärder för att förebygga mul- och klövsjuka, att det skall inrättas förfaranden för införandet av finansiella korrigeringar eller böter och sanktioner i samband med veterinärutgifter eller marknadsrelaterade åtgärder som finansieras av Europeiska unionen när medlemsstaterna underlåter att respektera veterinärlagstiftningen,

66. uppmanar kommissionen att överväga om den borde ha ytterligare befogenheter i nödsituationer där människors och djurs hälsa utsatts för fara,

67. noterar att vissa regler har gett oönskade effekter och att kommissionen reagerade sent på revisionsrättens varningar; uppger i detta sammanhang att stödet till spånadslin ökade trots att revisionsrätten för så länge sedan som 1992 [1] rekommenderade att kommissionen skulle undvika att ytterligare gynna produktionen av spånadslin eftersom det redan fanns ett överskott som ingen ville köpa [2]; beklagar att det tog så lång tid för kommissionen och medlemsstaterna att reagera på situationen; konstaterar att rådet och parlamentet i vissa fall har hindrat förslag från kommissionen om att förbättra lagstiftning för den gemensamma jordbrukspolitiken,

68. fördömer regler som ger upphov till ”bidragsjakt” och som har oavsiktliga och hämmande effekter för gemenskapsbudgeten; kräver, liksom i sin resolution av den 19 januari 2000 [3] om ansvarsfrihet för 1997, att revisionsrättens rekommendationer systematiskt och noggrant skall följas upp,

---

[1] EGT C 309, 16.11.1993.
[2] Revisionsrättens årsrapport, punkt 2.77.
[3] EGT L 45, 17.2.2000, s. 33.

69. ber revisionsrätten att uppskatta om systemet med handelsförmåner också ger upphov till oegentligheter som skadar gemenskapens resurser (se domen i fallet med tv-apparater från Turkiet) och uppmanar kommissionen att snarast möjligt utveckla alternativ till det befintliga systemet,

70. beklagar situationen med handeln med förfalskat smör, vilken organiseras av yrkesbrottslingar och som kunde ha inneburit hälsorisker och utgör en eventuell förlust i budgeten; begär att lämpliga sanktioner skall vidtas mot förfalskarna och de företag inom EU som är inblandade, samt begär att all information om detta ärende så snabbt som möjligt skall överlämnas till Europaparlamentet; beklagar att kommissionen inte varnade konsumenterna för eventuella hälsofaror efter det att fallet blev känt i juli 2000; förväntar sig att kommissionen i framtiden skall låta hälsohänsyn få företräde framför alla andra åtgärder; konstaterar att gemenskapen ännu, två år efter det att skandalen avslöjades av OLAF, inte ålagt de ansvariga företagen i denna affär några finansiella korrigeringar av något slag, vilket står i bjärt kontrast till vad som händer vid mycket mindre allvarliga överträdelser (till exempel att producera mjölk över de tilldelade mjölkkvoterna),

— anser att den nuvarande situationen strider mot principerna om ett jämlikt försvar av gemenskapens ekonomiska intressen och uppmanar kommissionen att se till att brottsliga handlingar inte behandlas lindrigare än administrativa överträdelser,

— uppmanar kommissionen att noga övervaka detta ärende och att till Europaparlamentet rapportera alla viktigare händelser i den fortsatta utvecklingen,

71. konstaterar att ansvaret för att upptäcka oegentligheter eller bedrägerier ligger hos medlemsstaterna (som måste rapportera till kommissionen), kommissionens avdelningar, OLAF och revisionsrätten, men att medlemsstaterna, enligt vad som anges i revisionsrättens särskilda rapport 10/2001, inte alls fullgör sina skyldigheter när det gäller att rapportera oegentligheter avseende strukturfonderna och att de angivna siffrorna troligen är mycket högre i verkligheten,

72. uppmanar kommissionen att utvärdera och se över den befintliga ordningen för import av jordbruksprodukter som kommer från tredje land och betingar priser som är lägre än EU:s och som förädlas inom EU och återexporteras till tredje land,

73. kräver att medlemsstaterna, och även regionala förvaltningsorgan, skall göras mer medvetna om åtgärder i syfte att bekämpa oegentligheter med tanke på att försumlig eller oegentlig användning av medel från gemenskapsbudgeten på det särskilda området för strukturfonderna motsvaras av en lika försumlig användning av medel som utgörs av medfinansiering från de nationella budgetarna,

74. uppmanar kommissionen att då det förekommer oegentligheter verkligen tillämpa finansiella korrigeringar enligt kommissionens förordning (EG) nr 448/2001 [1] i samband med strukturåtgärderna,

75. noterar de uppgifter som kommissionen på begäran överlämnat om hur stora beloppen som rör oegentligheter är per medlemsstat, och vilka belopp som skall återbetalas till strukturfonderna efter genomförandet av kommissionens förordning (EG) nr 1681/94 [2]; noterar de avsevärda belopp som vissa medlemsstater (Italien, Spanien, Förenade kungariket och Tyskland) är skyldiga, och önskar att få veta varför dessa länder betalat tillbaka så lite,

Korrigeringar

76. rekommenderar, när det gäller avslutningen av räkenskaperna (EUGFJ), återigen (se parlamentets ovan nämnda resolution av den 4 april 2001 om ansvarsfrihet för 1999) att förfarandet skall förbättras, särskilt genom en ökning av de finansiella korrigeringarna för de medlemsstater som vid upprepade tillfällen har haft brister i sina kontrollsystem, inklusive förseningar med inrättandet av SIGC, och genom att utsträcka fristen för beslut om överensstämmelse från 24 till 36 månader vilket föreslogs i ovannämnda resolution om ansvarsfrihet för 1999; ber kommissionen att lägga fram de förslag som krävs,

---

[1] EGT L 64, 6.3.2001, s. 13.
[2] EGT L 178, 12.7.1994, s. 43.

77. begär att kommissionen före nästa ansvarsfrihetsförfarande skall lägga fram förslag så att utbetalningsorgan i medlemsstaterna som underlåter att respektera kriterierna kan bli föremål för lämpliga sanktioner (såsom minskade förskottsutbetalningar eller finansiella korrigeringar),

78. ifrågasätter återigen om det befintliga systemet med finansiella korrigeringar är tillräckligt för att uppmuntra medlemsstaterna att bekämpa bedrägerier och oegentligheter; uppmanar återigen kommissionen att föreslå en förenkling av fördragsbrottsförfarandet, som gör det möjligt för en medlemsstat att betala en klumpsumma eller ett bötesbelopp efter ett domslut från domstolen, om kommissionen anser att medlemsstaten i fråga har underlåtit att fullgöra en skyldighet enligt EG-fördraget (artikel 228),

79. uppmanar kommissionen att informera parlamentet bättre om de framsteg som görs mot en effektivare förvaltning av återbetalade medel som felaktigt betalats ut (åtgärd 96 i kommissionens interna reformering); upprepar sitt beklagande (se ovannämnda resolution av den 28 februari 2002) att kommissionen inte har följt parlamentets rekommendation och infört ett krav på att förfarandet för att kräva återbetalning av kostnader skall inledas inom tre månader efter det att man fått revisionsrättens information om oegentligheter,

80. välkomnar att kommissionen lagt fram riktlinjer om tillämpningen av proportionalitetsprincipen i fall då man gör avkall på att driva in skulder; är tillfreds med att riktlinjerna inför klara och öppna förfaranden för avskrivning av skulder, i enlighet med parlamentets önskemål,

81. begär, när kommissionen väl har fattat ett beslut, att kommissionen informerar Europaparlamentet om grunden för beräkningen av den finansiella korrigering som tillämpas på Nederländerna inom ramen för ESF, och på Spanien inom ramen för fallet med spånadslin,

82. förväntar sig att kommissionens beslutsförfaranden för finansiella korrigeringar skall vara öppna för insyn; erinrar om artikel 213 i fördraget, där det anges att kommissionens ledamöter skall ”fullgöra sina skyldigheter under full oavhängighet” och att ”de skall avhålla sig från varje handling som är oförenlig med deras skyldigheter”; påminner om uppförandekoden för kommissionens ledamöter, i vilken det anges att man genom att undanröja alla risker för intressekonflikter underlättar ledamöternas oberoende; påpekar att ledamöternas kanslier enligt uppföranderegelrna vid behov skall utgöra en länk mellan kommissionsledamöterna och de avdelningar som de ansvarar för, men utan att blanda sig i avdelningens förvaltning; förväntar sig att kommissionens ledamöter och deras kanslier skall fortsätta att respektera dessa regler; påminner kommissionen om dess åtagande att på parlamentets begäran ge detaljerad information om alla särskilda finansiella korrigeringar och de förfaranden som tillämpats,

Europeiska byrån för bedrägeribekämpning

83. noterar att OLAF:s åtgärdsområde är begränsat, vilket anges i årsrapporten (punkt 3.2 i kapitel III) från OLAF:s övervakningskommitté eftersom den varken kunde tillhandahålla detaljerad information om de åtgärder som vidtagits av de behöriga nationella myndigheterna i de olika fallen, om införandet av administrativa eller straffrättsliga påföljder eller om återbetalning av medel; noterar också att dess handlingsutrymme är begränsat, (t.ex. de momsfrågor som anges i punkt 1.90 i revisionsrättens årsrapport, ”avsaknaden av en tydlig rättslig grund för en internationell samordning av OLAF:s och kommissionens momsutredningar hör också till de saker som kan öka risken för bedrägerier”),

84. noterar med oro det som upptäcktes i övervakningskommitténs rapport (punkt 3.1.1 i kapitel IV), nämligen att byrån endast överlämnade rapporter eller information till de behöriga nationella rättsliga myndigheterna i ett begränsat antal fall trots att en stor del av OLAF:s ärenden omfattar kriminella inslag,

85. ber att få information om den exakta roll som OLAF har när det gäller att göra lagstiftningen bedrägerisäker,

86. är allvarligt oroat över tillämpningen av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 [1] om OLAF:s utredning av när det gäller överlämnande av information mellan unionens organ och institutioner,

87. anser att det är nödvändigt att vid revideringen av ovannämnda förordning lösa problemet med de nationella myndigheternas erkännande av OLAF:s utredningar och dessa utredningars uppföljning,

88. beklagar att Europeiska rådet i Nice i december 2000 inte behandlade inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet (se KOM(2000) 608); välkomnar i hög grad den grönbok som lades fram i december 2001 (KOM(2001) 715), vilket begärts av Europaparlamentet vid upprepade tillfällen, och anser att inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet är nödvändigt för att effektivt bekämpa bedrägerier mot gemenskapsbudgeten; kräver att inrättandet av en europeisk åklagarmyndighet tas med i konventet, så att det kan inbegripas i fördraget i god tid före utvidgningen,

89. begär att få fullständig och adekvat information om utvecklingen när det gäller ”olaglig handel med produkter baserade på smör”, ”Europeiska unionens migrationsforum”, ”ESF”, ”Berlaymont”, ”ACEAL” och ”IRELA”; beklagar att resultaten av OLAF:s interna undersökning om möjliga disciplinära åtgärder ännu inte föreligger i fullständigt skick,

Utvidgningen

90. anser att bedrägeribekämpningen och det effektiva skyddet av gemenskapens finansiella intressen måste bli högt prioriterade uppgifter i kandidatländerna och uppmanar kommissionen att göra särskilda ansträngningar för att se till att alla kandidatländer före anslutningen inrättar verkliga redovisnings-, revisions- och kontrollsystem i överensstämmelse med EU:s standarder och på de områden där ekonomiskt stöd från EU uppbärs och särskilt där det finns gemensam förvaltning av gemenskapsmedel; insisterar på att årsrapporterna om ländernas framsteg skall innehålla tydlig och detaljerad information om genomförandet av det finansiella stödet inför anslutningen, om de åtgärder som vidtagits för att övervaka detta stöd, om resultatet av revisioner och kontroller på platsen samt om kapitel 28 (finansiell kontroll); konstaterar i detta sammanhang vikten av ett starkare ekonomiskt och tekniskt bistånd från EU för att på så sätt förbättra kandidatländernas administrativa kapacitet,

91. är allvarligt oroat över att så få framsteg har gjorts mot en datorisering av transiteringssystemet inom gemenskapen sedan parlamentets undersökningskommitté avslutade sitt arbete; förväntar sig att kommissionen skall lägga fram konkreta förslag till förbättringar inom ramen för uppföljningen av ansvarsfriheten för 2000; begär att alla möjliga nödvändiga åtgärder skall vidtas innan något kandidatland blir medlem i Europeiska unionen och uppmanar sitt budgetkontrollutskott att brådskande se över situationen samt hänvisar till rekommendationen från Europaparlamentets undersökningskommitté av den 13 mars 1997 om det gemensamma transiteringsförfarandet,

Involvering av parlamentet

92. uppdrar åt talmannen redan i detta skede att försvara Europaparlamentets rättigheter inför Europeiska gemenskapernas domstol, för den händelse rådet med den nya budgetförordningen skulle införliva föreskrifter som innebär att Europaparlamentets rätt att ta del av information enligt artikel 276 i EG-fördraget på något som helst sätt skulle komma att förenas med villkor, så att parlamentets tillsynsbefogenheter därigenom skulle komma att inskränkas,

---

[1] EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

Utgiftssektorer

Rättsliga och inrikes frågor

93. a) kräver att revisionsrätten i sin uppräkning över åtgärder för inre politik uttryckligen tar upp avdelning B5-8, Område med frihet, säkerhet och rättvisa, och ägnar det tillbörlig uppmärksamhet,

b) konstaterar att om man tar hänsyn till de objektiva orsaker som har försenat genomförandet av vissa åtgärder och att det inte förelegat något katastrofläge, ligger utnyttjandegraden i budgeten för 2000 för avdelning B5-8, Område med frihet, säkerhet och rättvisa, på en acceptabel nivå, men inte mer,

c) noterar med tillfredsställelse den stora ökningen av antalet revisioner som kommissionen genomfört av de avtal som förvaltas av generaldirektoratet för rättsliga och inrikes frågor,

d) konstaterar att de belopp som kan betalas tillbaka eller de minskningar av belopp som skall betalas ut till följd av dessa revisioner inom området för rättsliga och inrikes frågor uppgår till mer än tio procent av totalbeloppet för de undersökta kontrakten, medan genomsnittsvärdet för samtliga revisioner som kommissionen genomfört är omkring två procent,

e) kräver att kommissionen, om nödvändigt med hjälp av kontraktsenliga påföljder, ökar ansträngningarna för att bekämpa felaktig användning av subventioner och/eller redovisning där de angivna kostnaderna överstiger de verkliga,

f) konstaterar och välkomnar att revisionsrätten i slutet av sin rapport om bokslutet för 2000 för Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk kommit fram till att de årliga räkenskaperna är tillförlitliga och att de underliggande transaktionerna som helhet är lagliga och korrekta,

g) kräver att de organ som är ansvariga för förvaltningen av Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk skall beakta revisionsrättens specifika anmärkningar, i synnerhet beträffande

— bokföringen och inventeringen av tillgångar, och

— hanteringen av personalakterna när det gäller: arbetsbeskrivning, karriärutveckling, personalbedömning och information,

h) konstaterar och välkomnar att revisionsrätten i slutet av sin rapport om bokslutet för 2000 för Europeiska centrumet för kontroll av rasism och främlingsfientlighet kommit fram till att de årliga räkenskaperna är tillförlitliga och att de underliggande transaktionerna som helhet är lagliga och korrekta, och att denna slutsats visar att centrumet har gjort stora ansträngningar under 2000 för att förbättra sitt interna kontrollsystem,

i) kräver att de organ som är ansvariga för förvaltningen av Europeiska centrumet för kontroll av rasism och främlingsfientlighet beaktar revisionsrättens specifika anmärkningar, i synnerhet när det gäller

— bokföringen och inventeringen av tillgångar samt kontroll av återkravsåtgärder,

— en systematisk jämförelse mellan uppgifter från budgetredovisningen och de allmänna räkenskaperna för att åstadkomma en bättre uppföljning av den ekonomiska förvaltningen under året,

94. anser att den låga genomförandegraden av budgetpost B5-5 0 3 huvudsakligen berodde på de stränga kraven i samband med inbjudan att lämna in förslag; anser att villkoret med transnationalitet som en förutsättning för stödberättigande generellt inte får gå utöver kravet på ett befintligt transnationellt partnerskap med parter från tre medlemsstater,

Byråerna

95. a) anser att en effektiv bedömning av byråernas finansieringsbehov i budgetförfarandet och kontroll av deras finansiella verksamheter inom ramen för förfarandet för ansvarsfrihet kräver ett nära samarbete mellan de berörda utskotten,

b) välkomnar i detta sammanhang utnämningen av en ständig föredragande för byråerna i utskottet med ansvar för budgetfrågor och uppmanar till en översyn av de befintliga riktlinjerna för samarbetet mellan utskott som är ansvariga för fackbyråer,

c) anser att en granskning av riktlinjerna bör koncentrera sig på aspekterna:

— säkerställande av lämpliga kontrollmekanismer i fackutskotten,

— säkerställande av insyn i budgetförfarandet,

— förstärkning av de ömsesidiga informationsplikterna,

— tydligare behörighetsavgränsning mellan de berörda utskotten,

Daphne-programmet

96. ber att kommissionen snarast skall utarbeta en utvärderingsrapport om Daphne-programmet i enlighet med Europaparlamentets och rådets beslut nr 293/2000/EG [1]; förväntar sig att rapporten från kommissionen skall innehålla både resultaten av utvärderingen och information om gemenskapsfinansieringen inom programmets olika åtgärdsområden; uppmanar kommissionen att i synnerhet lämna en rapport om den låga utnyttjandenivån för betalningsbemyndiganden under budgetåret 2000,

Transeuropeiska transportnätverk

97. noterar att genomförandenivån för 2000 års budget avseende budgetposten för de transeuropeiska transportnätverken är tillfredsställande; rekommenderar ytterligare minskningar av antalet projekt genom att tyngdpunkten läggs vid projekt som är avsedda att avhjälpa allvarliga flaskhalsar i de transeuropeiska transportnätverken och som därmed omedelbart garanterar ett europeiskt mervärde,

Samarbete

98. a) konstaterar att det huvudsakliga målet i gemenskapens utvecklingspolitik är att minska fattigdomen och att det för att uppnå detta mål är nödvändigt att anpassa det till de villkor och tidsramar som godkändes vid Millennietoppmötet,

b) noterar att kommissionen har tagit tillbaka de reservationer mot de sektorsvisa målen som den införde i budgeten för 2002 och att den har börjat uppfylla sina åtaganden när det gäller DAC:s klassificeringssystem,

c) konstaterar trots detta att uppgifterna fortfarande är inexakta; förlitar sig på att de tillhandahållna siffrorna skall bli helt tillförlitliga under kommande budgetår och begär rent konkret att man förtydligar villkoren för och resultaten av tillämpningen av sociala villkor i samband med stöd till strukturanpassning,

d) understryker att det finns mycket knapphändiga uppgifter om resultaten av gemenskapens deltagande i HIPC-strategin för att minska skuldbördan; uppmanar kommissionen att inför Afrikanska utvecklingsbanken insistera på att förhandlingarna om överenskommelser med mottagarländerna påskyndas; begär att kommissionen skall lägga fram förtydliganden per land och resultat om genomförandet av sitt deltagande i HIPC-strategin,

[1] EGT L 34, 9.2.2000, s. 1.

e) beklagar att de medel som anslagits till infrastruktur och sociala tjänster är oacceptabelt låga enligt kommissionens preliminära uppskattningar för år 2000; erinrar om resultaten från budgetförfarandet för budgetåret 2002 då kommissionen åtog sig att ändra på denna situation i överensstämmelse med fastställda mål,

f) understryker att ett informationssystem som präglas av öppenhet och insyn och som är utformat i enlighet med normerna från kommittén för utvecklingsstöd (DAC) är ett första steg mot ett resultatinriktat tillvägagångssätt; insisterar på att resultatindikatorerna för utvecklingen i enlighet med dessa mål måste prioriteras av kommissionen; kräver att parlamentet skall informeras och konsulteras fullt ut om detta,

g) anser att komplementaritet med medlemsstaternas utvecklingspolitik och samordning med andra givare är av avgörande betydelse för att uppnå dessa mål; begär i detta sammanhang att kommissionen för kommande förfarande för beviljande av ansvarsfrihet förelägger parlamentet konkreta uppgifter om åtgärder som slutförts tillsammans med andra givare och resultaten av dessa,

h) konstaterar att förvaltningen av projekt som samfinansieras med icke-statliga organisationer är försenad; begär upplysningar av kommissionen om hur dessa förfaranden skall kunna förenklas och harmoniseras,

i) noterar den fortsatta tendensen att inom det traditionella samarbetet grundat på projekt, gå över till att i stället ge en ökande andel av medlen som betecknas ”instrument för snabb utbetalning” – huvudsakligen strukturanpassningsstöd – som direkt budgetstöd; anser att kommissionen och parlamentet bör göra en ingående analys av fördelarna och nackdelarna med ett sådant tillvägagångssätt och uppmanar kommissionen att lägga fram ett meddelande om denna fråga,

Tillgång till dokument

99. a) vidhåller att parlamentet i egenskap av ansvarsfrihetsbeviljande myndighet måste ha samma tillgång till kommissionens dokument som revisionsrätten,

b) upprepar att bestämmelserna i det nuvarande ramavtalet om tillgång till sekretessbelagda dokument har visat sig vara otillfredsställande för parlamentets del i dess egenskap av ansvarsfrihetsbeviljande myndighet; uppdrar åt talmannen att omedelbart inleda förhandlingar om revideringen av ramavtalet och se till att det nya avtalet är förenligt med de principer som parlamentet antog den 4 april 2001 i sin resolution om beviljandet av ansvarsfrihet för 1999:

c) uppmanar rådet att inte anta den nya budgetförordningen som begränsar parlamentets oinskränkta rätt till de upplysningar som krävs för att parlamentet skall kunna utföra sina uppgifter avseende beviljande av ansvarsfrihet,

d) uppdrar åt sin talman att föra talan inför domstolen om rådet skulle anta en budgetförordning som begränsar parlamentets befogenheter när det gäller budgetkontroll.